

ΛΟΥΡΕΤΖΑΚΗΣ ΣΥ

ΠΩΛΗΣΕΙΣ & ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΠΟΛΗ

ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ • ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΑ • ΕΛΑΣΤΙΚΑ • Κ
• ΑΞΕΣΟΥΑΡ • ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΤΕΟ ΜΟΤΟΣΥΚΛ

Φ. ΠΑΣΠΑΤΗ 22 ΧΙΟΣ | Τ. 22710.25994 (100m ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Α

Άποψη 11/2/16 15:46 τελ. ενημ.: 11/2/16 15:46

Σχέδια απλωμένα στην απλώστρα

Νίκος Κατσαράκης

0
Κοινοποιήσεις

Facebook

Twitter

E-mail

Ο γεωπολιτικός εγκλωβισμός της χώρας μας και κυρίως των νησιών μας, σε ένα φαύλο κύκλο πολιτικής ανικανότητας αναφορικά με τη διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος, αλλάζει μια για πάντα τα δεδομένα όπως τα γνωρίζουμε σήμερα, αλλά και

τις έννοιες «σύνορα» και «εδαφική ακεραιότητα» που αποκτούν νέες «ανοικτές» πλέον ερμηνείες.

Μέσα σε λιγότερο από ένα χρόνο η Ελλάδα και τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου έγιναν ένα περίεργο σημείο transit για χιλιάδες πρόσφυγες, τέτοιο και τόσο, που ουδέποτε είχαμε φανταστεί.

Στις παραλίες και στους δρόμους του νησιού μας περπάτησαν εκατοντάδες άνθρωποι όλων των ηλικιών, άνθρωποι κυνηγημένοι κυρίως από την Συρία, μια χώρα στην οποία εξελίσσονται δύο φαινόμενα που μόνο τυχαίο δεν είναι πως αποτελούν αμφότερα «δυτικά προϊόντα».

Από τη μια ο ISIS και ο τρόμος του ακραίου ισλαμισμού που σκοτώνει στο όνομα της θρησκείας, από την άλλη ένας εμφύλιος πόλεμος καθεστωτικών και αντικαθεστωτικών που ευλογείται από την Δύση υπό το πρίσμα «διαίρει και βασίλευε».

Μιλιούνια ανθρώπων, θύματα αυτών των δυτικών «προϊόντων» επεκτατισμού και νεοαποικιοκρατίας μετακινούνται καθημερινά προς τις διπλανές χώρες, ζητώντας τι άλλο; Σωτηρία.

Όπως σε μια έρημο αναζητάς ένα δέντρο για ίσκιο και λίγο νερό, έτσι και στα προσφυγικά αυτά караβάνια πρώτο μέλημα είναι να εντοπίσουν μια όαση πολιτισμού, μια εστία σταθερότητας και ηρεμίας, έδαφος για να πατήσουν χωρίς να κινδυνέψουν να τους καταπιεί ξανά η γη.

Κι αν ο Έλληνας μετανάστης ή πρόσφυγας παρελθόντων ετών δεν θα άφηγε ποτέ την χώρα του για να αναζητήσει το όνειρό του στην Βουλγαρία, την Αλβανία ή την Τουρκία, πως ένας Σύρος να φύγει από τη χώρα του για να βρεθεί πρόσφυγας στο Λίβανο ή την Τουρκία;

Με την απλή λογική, ξεσπιτώνεσαι αναζητώντας καλύτερες συνθήκες, επ' ουδενί παρόμοιες ή ίδιες με αυτές που βιώνεις.

Τα караβάνια λοιπόν των προσφύγων μετακινούνται κάτω από πολύ χειρότερες συνθήκες από εκείνες που μετακινούνταν αντίστοιχα άλλοι πληθυσμοί τις δεκαετίες του 20' και του 30', μα προφανώς και για λόγους που δεν έχουν σχέση με το οικονομικό μόνο σκέλος, αλλά και με την απόλυτη έννοια της επιβίωσης.

Μένεις και αργά ή γρήγορα σκοτώνεσαι. Φεύγεις και ίσως κάπου, κάπως, κάποτε να σου δοθεί μια ευκαιρία να χτίσεις τη ζωή σου ξανά. Έτσι απλά...

Το transit και η κονόμα των γειτόνων

Πολύ πρόσφατα, Τούρκος φίλος μου εξηγούσε πως ένα τμήμα των προσφύγων που περνάνε μέσα από την γείτονα προκειμένου να φτάσουν στην Ευρώπη απασχολούνται περιστασιακά στα εργοστάσια και στη βιομηχανία απέναντι, ως φθηνό εργατικό δυναμικό ανειδίκευτο. «Πολλά εργοστάσια απασχολούν περιστασιακά Σύρους μέσω κύκλων που τους στέλνουν για δουλειά για ένα εξάμηνο προκειμένου να βγάλουν κάποια χρήματα να συνεχίσουν το ταξίδι τους. Αυτό συμβαίνει έντονα μιας και προκειμένου η οικονομία να παράγει, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είναι παντελώς αδύναμοι να διαπιστώσουν πόσους και ποιους απασχολεί η κάθε βιομηχανική μονάδα», μου εξηγούσε.

Πρώτο στοιχείο λοιπόν είναι αυτή η «ιδιότυπη» εκμετάλλευση των προσφύγων. Από κει και πέρα τα πάντα είναι γνωστά. Κάτω από το άγρυπνο «βλέμμα» του Ερντογάν, η τουρκική παραοικονομία κερδίζει εκατοντάδες χιλιάδες λίρες εκμεταλλευόμενη την ανάγκη των προσφύγων για μετακίνηση στην Ευρώπη. Μόλις προχθές διαπιστώθηκε ότι έχουν στηθεί ακόμη και εργοστάσια που κατασκευάζουν πλαστικές βάρκες μιας χρήσης προκειμένου να κερδίζουν οι δουλέμποροι ακόμη περισσότερα χρήματα.

Κυκλώματα στα οποία ενέχονται υψηλόβαθμα και μεσαία στελέχη της τουρκικής κρατικής μηχανής συμβάλουν τα μέγιστα για την κερδοφορία της τουρκικής οικονομίας από το προσφυγικό. Ανέχονται την δουλεμπορία, γνωρίζουν τα «περάσματα» και τους διακινητές, όμως το «εύκολο χρήμα» προέχει των άλλων ζητημάτων.

Πόσο αφελής λοιπόν μπορεί να είναι η Ευρώπη για να ζητά από την Τουρκία του Ερντογάν να ανακόψει αυτό το «εύκολο χρήμα» και πολλές φορές αιματοβαμμένο;

Η απάντηση της Ευρώπης ήταν πέρα για πέρα ανακόλουθη και ασόβαρη, ένα ακόμη δείγμα της αδυναμίας της να αντιληφθεί ότι ο πανικός δεν εξαγοράζεται με χρήμα. Κι άλλο χρήμα... Περισσότερο χρήμα...

«Είναι πέρα για πέρα δεδομένο ότι η Ελλάδα εγκλωβίστηκε στην λογική που η ίδια καλλιέργησε για χρόνια. Δεν υπάρχουν ιδέες, δεν υπάρχει σχέδιο, αντίθετα απαιτούμε άυλα αντικρίσματα όπως «σεβασμό», «κατανόηση», «στήριξη». Στον ασθενή δεν δίνεις την ευχή σου όμως, δίνεις φάρμακα. Και στο προσφυγικό η χώρα μας μόνη της προκάλεσε ένα ζήτημα που δείχνει να μην έχει αρχή και τέλος».

Μια αβάσταχτη ελαφρότητα

Την ίδια στιγμή λοιπόν που η Ευρώπη φορτώνει με χρήμα την Τουρκία, οι γείτονες πανηγυρίζουν μια ακόμη διπλωματική επιτυχία στην παγκόσμια σκακιέρα. Λαμβάνουν χρήματα για να περιορίσουν τις προσφυγικές ροές, συνεχίζουν το παιχνίδι της γάτας με το ποντίκι στο ζήτημα της δουλεμπορίας που τους αποφέρει επίσης χρήματα κι αν τα πράγματα δείχνουν να στραβώνουν, συνεχίζουν την πρόκληση του τύπου: «Τους βάζουμε σε πούλμαν και σας τους στέλνουμε», αποζητώντας να σπείρουν ακόμη μεγαλύτερο πανικό στην Ευρώπη.

Τι άλλο κέρδισαν όμως μέσα από το απόλυτο διπλωματικό τους μπραν ντε φερ; Κατάφεραν να προκαλέσουν σταδιακά ζήτημα φύλαξης των συνόρων από τη χώρα μας, να περάσουν την εικόνα μιας «αδύναμης» ευρωπαϊκής μονάδας που αποσταθεροποιεί το κλίμα αδυνατώντας να πράξει τα αυτονόητα και στο τέλος, μας φόρτωσαν σχεδόν το σύνολο του προβλήματος.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες και με την ελληνική κυβέρνηση να έχει χτίσει μια λαϊκίστικη ρητορεία στο ζήτημα, όπως και σε τόσα άλλα, χωρίς ουδέποτε να παρουσιάζει οργανωμένο σχέδιο για το θέμα, τα hot spots, τα κέντρα φιλοξενίας και η μινιμαλιστική διάθεση να επικεντρωθεί διπλωματικά στην αντιμετώπιση του ζητήματος ξεκαθαρίζοντας ότι τον βρώμικο ρόλο τον έχει η Τουρκία, το παιχνίδι μοιάζει από χέρι χαμένο.

Είναι πέρα για πέρα δεδομένο ότι η Ελλάδα εγκλωβίστηκε στην λογική που η ίδια καλλιέργησε για χρόνια. Δεν υπάρχουν ιδέες, δεν υπάρχει σχέδιο, αντίθετα απαιτούμε άυλα αντικρίσματα όπως «σεβασμό», «κατανόηση», «στήριξη». Στον ασθενή δεν δίνεις την ευχή σου όμως, δίνεις φάρμακα. Και στο προσφυγικό η χώρα μας

μόνη της προκάλεσε ένα ζήτημα που δείχνει να μην έχει αρχή και τέλος.

«... ας μην ξεχνάμε ότι ο μηχανισμός στήθηκε. Τα hot spotsήρθαν, η Ευρώπη βολεύτηκε με το να απομακρύνει από την δική της εστία το πρόβλημα και πλέον μείναμε εμείς, οι πρόσφυγες και το θολό μας μέλλον»

Που οδηγούν οι αλλαγές;

Το κλίμα αμφισβήτησης των ικανοτήτων της χώρας μας να διαχειριστεί το προσφυγικό που καλλιέργησε από την πλευρά της η Ευρώπη, μέσες άκρες ήταν αναμενόμενο. Συσχετίστηκε δε άμεσα με το οικονομικό πρόβλημα και γενικότερα με την αδυναμία του πολιτικού συστήματος να εστιάσει σε περισσότερα από ένα ζητήματα. Δείτε το οικονομικό σας πρόβλημα με λίγα λόγια και αφήστε το προσφυγικό στα χέρια άλλων....

Όμως, πόσο μπορεί να αλλάξει η ζωή μας σε πρακτικό επίπεδο όταν προωθείται η αποχώρησή μας (έστω και προσωρινά) από την Σένγκεν;

Πόσο θα αλλάξει η γεωπολιτική κατάσταση στην περιοχή μας αν αύριο επιτηρούν τα σύνορα Ελλάδος- Τουρκίας πλοία του ΝΑΤΟ;

Όλοι αντιλαμβάνονται ότι τα εθνικά σύνορα φυλάσσονται από τους εθνικούς στρατιωτικούς σχηματισμούς. Προφανώς, πουθενά δεν παραχωρείς το δικαίωμα σε κάποιο «τρίτο» να κάνει τη δουλειά για λογαριασμό σου...

Μία άπειρη λοιπόν και απαίδευτη κυβέρνηση όπως η σημερινή είναι πρακτικά αδύνατον να δώσει λύσεις.

Χωρίς να αναφερθώ περαιτέρω, σκεφτείτε μόνο ότι τα Σκόπια ανακηρύσσονται άτυπα σήμερα σε σύνορο! Η επίσημη αιτιολογία της Ε.Ε. και κυρίως της Αυστρίας που σέρνει το ανθελληνικό άρμα στην Ευρώπη, ως τριπόδι της γερμανικής εξωτερικής πολιτικής ετοιμάζεται να στείλει στρατό στην γείτονα του βορρά για να ανακοπούν τα προσφυγικά ρεύματα. Αναρωτηθήκατε τι σημαίνει «ανακοπή»; Που θα μείνει λοιπόν εγκλωβισμένος τόσος κόσμος;

Το προσφυγικό ζήτημα, η απομόνωση της Ελλάδας από την αντιμετώπιση του, η παραχώρηση δικαιωμάτων φύλαξης των συνόρων στο ΝΑΤΟ, την Frontex και σε όποιον άλλον καλοθελητή το επιθυμεί, μα κυρίως ο ιδιότυπος αποκλεισμός της Ελλάδας από το τραπέζι λήψης άμεσων αποφάσεων, δείχνει βάσιμα πως από δω και πέρα πολλά μπορούν να συμβούν. Εξάλλου, ας μην ξεχνάμε ότι ο μηχανισμός στήθηκε. Τα hot spots ήρθαν, η Ευρώπη βολεύτηκε με το να απομακρύνει από την δική της εστία το πρόβλημα και πλέον μείναμε εμείς, οι πρόσφυγες και το θολό μας μέλλον. Μέχρι τότε η Τουρκία και η διπλωματική της διορατικότητα θα παίζουν μονότερμα στην σκακιέρα των εξελίξεων. Εκείνοι έχουν το μαχαίρι, εκείνοι έχουν και το καρπούζι. Έφεραν για άλλη μια φορά τα πράγματα στα μέτρα τους, κερδίζουν πολλαπλά, αναδείχθηκαν «παίκτες» στην περιοχή.

Το χειρότερο δε; Η άγνοια των Ευρωπαίων για τον «νταή» γείτονα. Αυτόν που θα πάρει τα δισεκατομμύρια σπέρνοντας φρούδες ελπίδες ότι θα ομαλοποιήσει τις ροές, ενώ θα τα ρίξει άμεσα, που αλλού; Στην πραγματική οικονομία... Εκείνη που τρέχει με φρενήρη ρυθμό ανάπτυξης καταπίνοντας καθημερινά δεκάδες επενδύσεις....

0 σχόλια

Ταξινόμηση κατά:

Προσθέστε ένα σχόλιο...

[Πρόσθετο σχολίων στο Facebook](#)

Φροντίδα μας, η νοητική υστ...